

TŰKÖRTEREM.

*Egy kis pihenést . . . enyhülést . . . irgalmazz Istenem,
Amerre nézek, mindenütt : tükrök . . . tükör-terem.*

*Az én rossz arcomtól futok, rettegvé, hogy ne lássam
S az én rossz arcom nem hagy el, jó mindenütt utánam.*

*Tükörré válnak mindenütt az emberek s a tárgyak,
Egy tükör-arca van csupán a végtelen világnak.*

*Ugy epedek csillapodni valami drága máson, —
S csak én vagyok, csak én vagyok, — más nincs is a világon.*

*Nézek biztató csillagokba, szelíd asszonyszemekbe,
Szempillantás : s már csak magam állok magammal szembe.*

*Gyermek-jürtökre rálehnék, férji-testvért ölelnék,
Ha a tükör-átok mögött a drága másra lelnék.*

*Egy kis nyugalmat, enyhülést gyötört tekintetembe —
Hadd merüljek fájó, édes, idegen tengerekbe.*

*Eszméljek a más-örömrre, a más nyomoruságra,
Beteg tükör-varázs mögött bármire : valóságra.*

*Istenem, ha nem vagy Te is káprázat, tükör-átok :
Törd össze e tükör-termet, ezt a tükör-világot !*

Kolozsvár, 1931 július 28.

Reményik Sándor